

Nela Tonković

# ŽIVOT JE IGRA – PLEŠI NA SVOJ NAČIN

Nova serija radova Jelene Trajković Popivode, nastala 2024. godine, proizilazi iz njenih prethodnih tematskih preokupacija. Tražeći način da ljudsku težnju za svrhom i njene odjeke u „velikim kretanjima” sveta pretoči u jezik vizuelnog, umetnica je razvila monumentalne forme svojih radova – sasvim u skladu s osećanjem teme kojom se bavi. Ipak, ovaj novi ciklus specifičan je i po tome što je veći broj radova svedenog formata; u odnosu na ranije, gotovo da su kamerni. Potreba da oslobodi nove formate i forme, da iskorači iz prepoznatljivog, u tesnoj je vezi sa željom umetnice da nastavi da istražuje temu koja je oblikovala neke od njenih najprepoznatljivijih radova.

*Život je igra – Pleši na svoj način* pred očima posmatrača deluje kao gusta, vibrantna mreža linija u kojoj se pronalaze obrisi ljudskih prilika ili prepoznatljivih delova tela u pokretu. Jelena Trajković Popivoda u radu se već dugo osvrće na višeznačnu misao koja život sagledava kao igru – ne kao jednostavnu zabavu, zabavljenost ma čime, već kao pokret, kao sam način postojanja. Čovek, ukoliko učestvuje u *životnoj igri* – a učestvuje samom činjenicom bivanja na svetu – svakako je u *pokretu* unutar te igre. U tom smislu, statičnost bi zaustavila to čovekovo kretanje i ne bi imao mogućnosti da ga nastavi. Igra kao pokret tako se našla u središtu umetničkog interesovanja Jelene Trajković Popivode.

U novoj seriji radova umetnica poseže za nekoliko tehnikama. Kombinuje suvi žig i akvarel kako bi suptilno označila snagu pokreta. Preklapa slojeve prosečenog papira ispred stakla, nastojeći da istakne krhkost i uzvišenost *igre*. Naslanjajući se na svoj prethodni rad, ona sledi zov traganja za uvek novim načinima predstavljanja jedne iste ideje. Raspon materijala i tehnika kojima izražava svoju ideju pozicionira je među umetnike spremne na eksperiment, na razumevanje fluidnosti forme, jer se u njihovom radu zastupa ideja – svim sredstvima saopštavanja.

Pokret u radovima Jelene Trajković Popivode postaje znatno više od *pomeranja* – on je dinamizam ljudskog tela i života. To da svaki čovek postoji kao osoba *slobodna* da veliku igru života „pleše na svoj način” danas je, nažalost, možda još nedosegnut ideal, ali nas njena umetnost neprekidno podseća na to da smo svi pozvani da budemo slobodni. Svet koji bismo zajedno stvorili istovremeno bi bio i snažan i suptilan, kao na njenim radovima.